

ਇਕਸੁਰਤਾ ਦਾ ਢੰਗ

ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਮੱਤੀ, ਮਰਕੁਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਤਰਤੀਬ ਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੋਨ ਕਾਰਟਰ ਨੇ ‘‘ਇਕਸੁਰਤਾ’’ ਨੂੰ ‘‘ਅਜਿਹਾ ਕਾਰਜ’’ ਕਿਹਾ ਹੈ ‘‘ਜਿਸ ਵਿਚ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਤੀਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਅਧਿਐਨ ਮੁਤਾਬਕ (ਯਿਸੂ ਦੀ) ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਵਿਚ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।¹ ‘‘ਇਕਸੁਰਤਾ’’ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸੁਝਾਅ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦੀ ਇਕ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਹੈ।

ਇਹ ਕੰਮ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਗੱਲ 50 ਦੇ ਦਰਾਕੇ ਵਿਚ ਪਤਾ ਲੱਗੀ ਜਦ ਮੈਂ ਜੇ। ਡਬਲਯੂ. ਰਾਬਰਟਸ ਵੱਲੋਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ‘‘ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ’’ ਦਾ ਕੋਰਸ ਲਿਆ। ਹਰ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਰੂਪਰੇਖਾ/ਯਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨਾਲ ਨਵੇਂ ਨੇਮ ਦੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਚਾਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਦੋ ਸੈਟ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਪੁਸਤਿਕਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਕੇ ਆਪਣੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਗਜ ਦੀਆਂ ਸੀਟਾਂ ਤੇ ਇਸ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਚਿਪਕਾਉਣਾ ਸੀ। ਲਿਖਤ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਕਿੰਨਾਂ ਵੱਡਾ ਸੀ!

ਮਿਲਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਓਖਾ ਹੋਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਣ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਪਾਏ ਲੇਖਕ ਦਾ ਮਕਸਦ ਯਿਸੂ ਦੀ ਲੜੀਬੱਧ ਜੀਵਨੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬਲਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਕਸਦ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ ਸਮੱਗਰੀ ਜੁਟਾਉਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦੁਆਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦਾ ਦਾ ਬੇਟਾ ਅਤੇ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇੱਕੋ ਇਕ ਆਸ ਹੈ।²

ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੀਆਂ ਕਈ ਵੰਡਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਨ: ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਅਤੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਜੀਵਨ, ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ, ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ, ਉਸ ਦੇ ਜੀ ਉੱਠਣ ਅਤੇ ਸੁਰਗ ਤੇ ਉੱਠਾ ਲਏ ਜਾਣ ਨਾਲ ਚਰਮ ਤਕ ਪੁੱਜਿਆ ਯਹੂਸ਼ਲਮ ਵਿਚ ਆਖਰੀ ਹਫਤਾ ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੰਡਾਂ ਵਿਚ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਬਾਰੇ ਅਸੀਂ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਪ੍ਰਾਸ ਕਰ ‘‘ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਕਾਈ’’ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਵੰਡ ਵਿਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸਰ ਹੈ।

ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਚੁਣੌਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਪੱਕਾ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਕਿ ਇਕ ਵੇਰਵੇ ਦੀ ਕੋਈ ਘਟਨਾ ਦੂਜੇ ਵੇਰਵੇ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਥਾਂ ਤੇ ਹੋਈ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਘਟਨਾ।³

ਇਕਸੁਰਤਾ ਵਿਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦਿੱਕਤਾਂ ਕਰਕੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਵਿਦਵਾਨ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਦੋ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰਕੇ ਇੰਜੀਲ ਦੀ ਇਕਸੁਰਤਾ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨਿਚੋੜ ਤੇ ਪਹੁੰਚਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ, ਇੰਜੀਲ ਦਾ ਇਕ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੂਜੇ ਵਿਰਤਾਂਤ ਦੇ ਇਲਾਵਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਬਾਹਰ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ।’’ ਦੂਜਾ, ਚਾਰਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਸਾਨੂੰ ਯਿਸੂ ਦਾ ਇਕ ਅਜਿਹਾ ਪਹਿਲੂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਐਫ. ਲੇਗਰਡ ਸਮਿੱਖ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ, ‘‘ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਇਕ ਨਵੇਂ ਅਰਥ ਅਤੇ ਉਸ ਸੰਦਰਭ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀ ਹਰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਅਹਿਮੀਅਤ ਦੀ ਵਾਧੂ ਤਾਰੀਫ ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਚਾਰ ਵੱਖੋਂ ਵੱਖ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਨਿੱਜੀ ਨਜ਼ਰੀਆ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਅਸਰ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।’’⁴ ਏ. ਟੀ. ਰੋਬਰਟਸ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

ਇਕਸੁਰਤਾ ... ਜਿਸੂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਗੰਭੀਰ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕਸੁਰਤਾ ਇਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ... ਜਿਸ ਨੇ ਇਕਸੁਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੈ ਉਹ ਜਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਤੀਸ਼ੀਲ ਵੇਰਵਿਆਂ ਤੋਂ ਚਮਕਣ ਵਾਲੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਤੋਂ ਦੰਗ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।⁵

ਸਾਰ

ਇਕ ਵਾਰ ਮੈਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, “ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਚ ਸਾਡੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਲੋੜ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਕੋਈ ਜਿਸੂ ਦੇ ਵਰਗਾ ਬਣ ਜਾਏ। ਇਕ ਸਾਲ ਵਿਚ ਉਹਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਤਾਂ ਇਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੈ।” ਉਮੀਦ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲੜੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਈਬਲ ਕਲਾਸਾਂ ਅਤੇ ਬੰਦਰੀਆਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੁਣਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਧ ਕੇ ਮੇਰੀ ਦੁਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਵਿਚ ਬਰਕਤ ਆਵੇ।

—ਡੇਵਿਡ ਰੋਪਰ

ਟਿੱਪਣੀਆਂ

¹ਜੋਨ ਫ੍ਰੈਂਕਲਿਨ ਕਾਰਟਰ ਆਫ ਏ ਲੇਸੈਨਸ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਗੌਸਪਲਸ (ਨੈਸ਼ਨਲ: ਥ੍ਰਾਡਮੈਨ ਪੈਸ, 1961), 7. ²ਇਸ ਸਚਿਆਈ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਪਾਠ ‘ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਚਾਰ ਵਿਰਤਾਂਤ’ ਵਿਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ³ਇਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਇਕ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਰਤਾਂਤਾਂ ਵਿਚ ਮਿਲਦੇ ਜੁਲਦੇ ਵੇਰਵੇ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ‘ਇੰਜੀਲ ਦੇ ਚਾਰ ਵਿਰਤਾਂਤ’ ਪਾਠ ਵਿਚ ਇਸ ‘ਮੁਸ਼ਕਿਲ’ ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ⁴ਐਫ. ਲੇਗਰਡ ਸਮਿੱਖ, ਦ ਨੈਰੇਟਿਕਲ ਬਾਈਬਲ ਇਨ ਕਰੋਨੋਲੋਜਿਕਲ ਆਰਡਰ (ਯੂਜ਼ੀਨ, ਓਰੀਗਨ: ਹਾਰਵੈਸਟ ਹਾਊਸ ਪਬਲਿਸ਼ਰਜ਼, 1984), 135। ⁵ਏ. ਟੀ. ਰਾਬਰਟਸਨ, ਏ ਹਾਰਮਨੀ ਆਫ ਦ ਗੌਸਪਲ ਫਾਰ ਦ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਆਫ ਦ ਲਾਈਬ੍ਰਾਰੀਸਟ (ਨਿਯੂ ਯਾਰਕ: ਹਾਰਪਰ ਐਂਡ ਰੋਅ, 1950), 8.